

Spm. nr. S 1090

4) Til statsministeren af:

Eva Kjer Hansen (V):

»Hvordan vil statsministeren sikre, at der ikke sker nogen harmonisering af socialpolitikken i EU?«

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Det er et spørgsmål, som jeg tror at vi alle tidligere er blevet stillet over for, og jeg vil så her endnu en gang gentage og slå fast, at Maastricht-Traktaten ikke lægger op til en harmonisering på det socialpolitiske område i EU.

Jeg vil også gerne gøre et par ekstra bemærkninger om hvorfor.

For det første fremgår det klart af Traktatens artikel 51 og protokolaftalen om social- og arbejdsmarkedspolitikken, at der kun ved enstemmighed i Rådet kan vedtages retsakter på området for social sikring for vandrende arbejdstagere. Kommissionen kan derfor ikke kræve ændring af eksisterende eller gennemførelse af nye regler på dette område, uden at samtlige medlemsstater er enige heri.

For det andet har vi, som vi tidligere har omtalt det i dag, Edinburgh-Aftalen, hvoraf det fremgår, at den enkelte medlemsstat selv fører sin egen fordelingspolitik og kan opretholde eller forbedre sin sociale standard, som jeg også havde lejlighed til at præcisere det i svaret på hr. Erhard Jakobsens spørgsmål.

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg er glad for her i dag at få statsministerens garanti for, at EU ikke skal blande sig i socialpolitikken, og at vi fortsat selv tilrettelægger socialpolitikken og skattepolitikken osv. i Danmark.

Men en sådan garanti her i folketingssalen nytter jo ikke stort, hvis det er sådan, at man i diverse skrivelser til Kommissionen giver udtryk for et andet syn på forholdene og dermed giver grønt lys for, at man i EU-regi arbejder videre med sagen. Jeg må tilsyneladende nøjes med at konstatere, at statsministeren ikke agter at foretage sig videre for at få klargjort politikken på det her område. Vi må jo så selvfølgelig følge det op i Markedsudvalget for at have hånd i hanke med det her.

Jeg synes, det er meget problematisk, at der med disse skrivelser er blevet skabt tvivl om, hvordan regeringens politik er på det område, og det må vi så følge op. Har jeg forstået det korrekt, at statsministeren ikke ønsker at lægge afstand på nogen måde til de skrivelser, der er tale om, og ikke ønsker at tage initiativ til at få præciseret, hvad der egentlig er regeringens politik, og hvad man lægger i nærhedsprincippet med hensyn til social- og arbejdsmarkedspolitikken?

Charlotte Antonsen (V):

Jeg har forstået, at statsministeren i dag har lagt afstand til sine kandidater til Europa-Parlaments-valget; i hvert fald har statsministeren ikke ønsket at erklære sig enig i det valgprogram, de går til valg på. Jeg vil gerne spørge, om det er korrekt.

Mit andet spørgsmål drejer sig om den garanti, statsministeren nu har givet, som gik ud på, at den danske regering ikke vil medvirke til harmonisering på det sociale og arbejdsmarkedspolitiske område. Indebærer denne garanti fra statsministeren, hvis der kommer et forslag fra Kommissionen, at man så i Ministerrådet vil bede Kommissionen om at trække det pågældende forslag tilbage? Er det dét, der ligger i garantien fra statsministeren?

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Jeg er jo en tålmodig mand, så lad gå, lad gå!

Svaret på det sidste spørgsmål, som jo ligger klart for enhver, er krystalklart: Ja, naturligvis. Det kan ikke forholde sig anderledes. Vi har en klar Edinburgh-Aftale, som tager udgangspunkt i det nationale kompromis, en Edinburgh-Aftale, som spillede en central rolle i folkeafstemningen den 18. maj, og som fortsat er grundlaget.

Som hr. Erhard Jakobsen klart præciserede i sit spørgsmål til mig, og som jeg bekræftede: Det er herhjemme, fru Eva Kjer Hansen, det er herhjemme og alene herhjemme, vi afgør vores socialpolitik, hvor mange skatte kroner der skal hentes hjem hvert år, og hvad skattekroneerne skal bruges til f.eks. på det sociale område. Det er alene her, det afgøres, og sådan skal det fortsætte med at være.

Charlotte Antonsen (V):

Jeg vil gerne sige tak for statsministerens